

# Leszek Berduła, Jerzy Rozpędowski

---

## Zagórze Śląskie, gm. Walim, woj. wałbrzyskie. Zamek "Grodno"

---

Informator Archeologiczny : badania 21, 214

---

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ZAGÓRZE ŚLĄSKIE, gm. Wałia  
woj. wałbrzyskie  
Zamek "Grodno"

Muzeum Archeologiczne  
w Wrocławiu

Badania prowadził mgr Leszek Berduża. Konsultantem był  
prof. dr Jarzy Rospełdowski. Finansował Oddział Wałbrzys-  
ki PTTK. Pierwszy sezon badań. Zamek /XIV - XVIII w./.

Opiekun zamku /tj. PTTK w Wałbrzychu/ prowadząc prace rekonstrukcyjno-zabezpieczające pragnie przywrócić dziedzicowi górnemu jego pierwotny charakter.

Badania wykopaliskowe miały na celu odsłonięcie częściowe poziomów użytkowych dziedzińca oraz korelację ich datowania z fazami rozbudowy zamku. Ustalono, że w części zachodniej nawarstwienia zostały zupełnie zaburzone, aż do poziomu litej skały /w wyniku zakładania izolacyjnej w-wy papy nad piwnicami/, w części południowo-wschodniej na głębokości około 60 cm odsłonięto bezpośrednio pod gruzem litą skałę, na której widoczne są ślady kucia dżutem celem wyrównania powierzchni. W części północno-wschodniej dziedzińca, na poziomie wyrównanej skały odkryto bruk złożony z otoczaków na podsypce z miazgu wapiennego i plaaku kwarcowego. Około 30 cm niżej zalega poziom wyrównawczy gruzu skalnego i ziemi, z którego stropu wyeksplorowano fragmenty naczyń średniowiecznych. Dziedzińiec wybrukowano najprawdopodobniej podczas pierwszej renesansowej rozbudowy zamku w latach 1545 - 1567.

Wybrano również śmieć z gruzem /do 60 cm/ z byłej kuchni na parterze skrzydła wschodniego zamku górnego. Odsłonięto w jej południowej części bruk, który charakterem oraz użytą podsypką nawiązuje do bruku z dziedzińca. W części północnej mocno zniszczona posadzka ceglana /stratygraficznie najstarsza/ zalega również pod brukiem. W narożniku północno-wschodnim kuchni w poziomie tej posadzki odkryto fundament pieca kuchennego leżący bezpośrednio pod dużym przewodem kominowym. W narożniku północno-zachodnim zachował się kanał odprowadzający ścieki poza mur zewnętrzny budynku.

Usunięto gruz z zasypanego w połowie pomieszczenia we wschodniej części parteru skrzydła południowego zamku. Dostępna jest ona jedynie od góry, pozbawione okien. Do tej pory interpretowane jako "latryna". Nie wyjaśniono jego pierwotnego przeznaczenia.

Na XIV w. należy datować materiał ceramiczny uzyskany w stropie gruzu skalnego pod brukiem na dziedzińcu. W warstwie gruzu nad brukiem obok nielicznych fragmentów ceramiki średniowiecznej wystąpiła duża ilość fragmentów naczyń datowanych od XVI w. po czasy współczesne, a także fragmenty naczyń szklanych, kafli, okucia żelazne, gwoździe oraz kości zwierzęce. W kuchni bezpośrednio na bruku i posadzce zebrano nieliczne fragmenty naczyń z polewą oraz kości zwierzęce.

Zabytki i dokumentacja po zakończeniu badań zostaną przekazane do muzeum zamkowego w Zagórzcu Śląskim.

Przewiduje się kontynuowanie badań na dziedzińcu oraz na terenie międzymurza w 1968 r.

ZGŁOWIĄCZKA, gm. Łabraniec  
woj. wrocławskie  
Stanowisko 2

patrz  
wczesne średniowiecze

ZARY  
woj. zielonogórskie  
Stanowisko 3, 6, 7

patrz  
okres nowożytny